

Arrest

nr. 346 280 van 6 mei 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 31 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 augustus 2025 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN /oco advocaat B. VRIJENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 4 juni 2023, dient op 6 juni 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekster op 14 juli 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekster gehoord wordt op 19 december 2024, op 11 februari 2025 en op 22 mei 2025.

1.3. Op 27 juni 2025 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend verstuurd wordt op 27 juni 2025 en die luidt als volgt:

“(...)

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Midgan-clan, subclan Tumaal te behoren. U bent geboren op 12 april 2008 in het dorp Buulo Sheikh, gelegen in het district Qoryoley van de Lower Shabelle regio. U bent moslima. U ging anderhalf jaar naar de Koranschool van [O.], maar hielp voornamelijk uw moeder met het huishouden.

Sinds uw vertrek uit Somalië heeft u niets meer vernomen van uw gezin en u weet niet of ze nog in leven zijn.

Op 20 mei 2023 kwam [O.], uw Koranleeraar, tot bij uw huis om uw hand te vragen. Uw vader en oudste broer weigerden u te laten huwen omdat u nog jong was. [O.] onthulde zichzelf na deze weigering als strijder van Al Shabaab, bestempelde uw broer als ongelovige en vertrok weer. Diezelfde nacht kwamen de strijders opnieuw bij jullie thuis, ontvoerden ze uw broer [O.], sloten jullie op in het huis en staken jullie voortuin in brand. Verschillende burens hielpen jullie met de brand en bevrijdden jullie uit het huis.

De dag nadien werd het lichaam van uw broer gevonden aan de velden. De strijders kwamen opnieuw langs. Jullie kregen een week bedenktijd, anders zou uw vader gedood worden. Uw vader deed alsof en stemde in. Uw vader besloot u weg te sturen uit het dorp, omdat hij niet wou dat u zou huwen met uw Koranleerkracht [O.]. Bovendien bent u niet faraonisch besneden en zou dit problemen veroorzaken.

Op 23 mei 2023 verliet u 's nachts het dorp richting uw paternale tante in Qoryoley. Zij werd de dag nadien door uw vader gebeld met de boodschap dat Al Shabaab hun huis had vernield. Zij bracht u naar een ander huis in Qoryoley en sindsdien heeft u niets meer vernomen van uw gezin. Haar burens brachten uw tante op de hoogte dat Al Shabaab u was komen zoeken bij haar thuis.

Op 24 mei reisde u verder naar de vriendin van uw tante in Mogadishu, waar u ongeveer acht dagen verbleef. Op 2 juni 2023 verliet u Somalië met het vliegtuig en een vals paspoort richting Turkije. Vanuit Turkije nam u het vliegtuig naar een onbekend land, van waaruit u naar België reisde met de trein.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door [O.], uw Koranleerkracht, omdat u niet met hem wou trouwen. U vreest ook een faraonische besnijdenis te moeten ondergaan in kader van uw huwelijk. U vreest eveneens discriminatie omwille van uw clan.

Ter staving van uw asielmotieven legt u een kopie neer van een VGV-attest. Op 3 maart 2025 maakte u via uw advocaat opmerkingen op de notities van het eerste en tweede persoonlijke onderhoud over.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Alvorens in te gaan op het inhoudelijk aspect van de door u, in het kader van uw asielaanvraag, afgelegde verklaringen, dient te worden vastgesteld dat u in het kader van uw asielaanvraag meermaals verklaart geboren te zijn op 12 april 2008. De Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) uitte evenwel twijfel omtrent uw beweerde leeftijd, waarna een medisch onderzoek uitgevoerd werd op 9 juni 2023, ten einde na te gaan of u al dan niet ouder bent dan 18 jaar. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 12 juni 2023 door de Dienst Voogdij, betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°, 6§2, 1°; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 “Voogdij over niet begeleide minderjarige vreemdelingen” van de Programmawet van 24 december 2002, gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat u op datum van 9 juni 2023 een leeftijd had van 21,7 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Omwille van deze reden werd uw geboortedatum aangepast en wordt u sinds 12 juni 2023 beschouwd als meerderjarig.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U

maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door [O.], uw Koranleerkracht, omdat u niet met hem wou trouwen. U vreest ook een faraonische besnijdenis te moeten ondergaan in kader van uw huwelijk. U vreest eveneens discriminatie omwille van uw clan (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 19.12.2024, hierna CGVS 1, p.22).

Uw relaas is niet geloofwaardig omwille van onderstaande redenen.

U houdt belangrijke informatie achter voor de Belgische asielinstanties en biedt geen zicht op uw werkelijke identiteit. Dit ondermijnt uw algehele geloofwaardigheid reeds op voorhand.

- Uit het voorgaande blijkt reeds dat u uw werkelijke leeftijd achterhoudt voor de Belgische asielinstanties (zie supra).

- U verklaart Somalië verlaten te hebben met het gebruik van een paspoort. **Uw verklaringen aangaande het door u gebruikte paspoort overtuigen niet.** Hieruit blijkt wederom dat u belangrijke informatie aangaande uw identiteit achterhoudt voor de Belgische asielinstanties. U weet niet van welk land het paspoort was of welke gegevens in het paspoort stonden (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 11.02.2025, hierna CGVS 2, p.5-6). U weet enkel dat de smokkelaar u vertelde dat u onder de naam [N.J.] reisde (Verklaring DVZ, vraag 3 + CGVS 2, p. 5). Jullie spraken geen reisdoel af en zij vertelde u niet wat jullie relatie was in geval van controle (CGVS 2, p.6). U was niet op de hoogte van al deze informatie omdat de smokkelaar uw reisdocumenten bijhield en jullie zowel in Turkije, als het u onbekende Europese land niet gecontroleerd werden in de luchthaven (CGVS 2, p.6-7). Het is niet aannemelijk dat u niet beter geïnformeerd werd over de gebruikte identiteitsdocumenten, gelet op de grote mogelijkheid gecontroleerd te worden in verband met uw identiteit en persoonsgegevens. Dit doet **vermoeden** dat u voor de Belgische asielinstanties **uw werkelijke reisdocumenten achterhoudt**, omdat deze mogelijk informatie (inreis- en uitreisstempels, identiteitsgegevens) bevatten die niet overeenstemt met uw verklaringen.

U maakt het niet aannemelijk lid te zijn van de minderheidsgroep Tumaal.

Uw verklaringen aangaande uw clan stroken niet met elkaar. Dit tast de doorleefdheid en geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw clanbehoren reeds grondig aan, te meer gelet op het belang van de clanaffiliatie binnen de Somalische samenleving.

- Zowel bij de DVZ als tijdens uw eerste onderhoud voor het CGVS verklaart u tot de **'Midgo' clan, subclan Tumaal**, te behoren. Bij de DVZ gebruikt u eveneens de term 'Boon' als synoniem voor 'Midgo'. U tijdens het eerste onderhoud voor het CGVS gevraagd naar de betekenis van de term 'Boon' stelt u dat het gewoon een naam is die vroeger werd gegeven (zie Verklaring DVZ, p.6; CGVS, 1, p.5-6).

- Tijdens het tweede onderhoud voor het CGVS verklaart u echter dat u tijdens het eerste onderhoud verkeerdelijk aangaf dat Tumaal tot 'Midgan' behoort (CGVS 2, p. 2). Deze foutieve verklaring uwentwege tast de doorleefdheid van uw verklaringen omtrent uw behoren tot een minderheidsgroep echter grondig aan, des te meer gelet op het belang van de clanaffiliatie binnen de Somalische samenleving (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

- In het kader van de opmerkingen op de notities en tijdens het derde onderhoud voor het CGVS verklaart u tot de Tumaal te behoren, subclan Amalgan en dat **Midgo niet bestaat** (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 22.05.2025, hierna CGVS 3, p.2). Uw aanpassingen gebeuren ruim na afloop van uw eerste onderhoud voor het CGVS. U heeft voldoende tijd gehad om verdere informatie omtrent uw beweerd clan op te zoeken. Deze vaststelling tast wederom de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

- Tijdens het derde onderhoud verklaart u zelfs dat **Tumaal onder Gaboye** valt, een term om zeven groepen aan te duiden die gediscrimineerd worden. De term 'Boon' is volgens u gelijk aan de term 'Gaboye' (CGVS 3, p.4) ondanks uw eerdere verklaringen dat 'Boon' een synoniem is voor 'Midgo' (zie supra).

- Tijdens het eerste onderhoud verklaarde u echter dat de **'Midgo' 7 subclans** heeft (CGVS 1, p. 5), waarbij u dezelfde subgroepen noemt als deze die u onder **'Gaboye'** plaatst tijdens uw derde onderhoud (CGVS 3, p. 3).

Uw verklaringen stroken niet met de beschikbare informatie (beschikbaar in uw administratieve dossier). Dit tast de geloofwaardigheid van uw clanbehoren verder aan.

- De Midgan (mv. Midgo) en Tumul zijn twee aparte clans, meer bepaald beroepskasten. Elk staat gekend voorhet beroep dat ze uitvoeren. Uw aanvankelijke verklaring dat de Tumul onder Midgan vallen strookt niet met deze informatie (zie supra).

- De term 'Boon' is een pejoratieve benaming die meerderheidsclans gebruiken om minderheidsgroepen mee aante duiden. Het is allerminst aannemelijk dat iemand die behoort tot de beroepsgroep 'Tumul' naar zijn eigen groep zou verwijzen met een pejoratieve term (zie supra).

- De term Gaboye wordt voornamelijk in het Noorden van Somalië gebruikt om de Midgan, Tumul en Yibir aante duiden. U verklaart echter altijd in Lower Shabelle, in het zuiden van Somalië, gewoond te hebben (Verklaring DVZ, vraag 10; CGVS 1, p. 6), wat uw gebruik van de term Gaboye des te opvallender maakt.

- U stelt dat de Tumul doorheen de Somalische geschiedenis altijd gediscrimineerd werden (CGVS 3, p.5-6).Nochtans kenden de minderheidsgroepen een bloeiende periode onder Siad Barre, aangezien zij geen bedreiging vormden voor zijn regime. Zij namen geen wapens op tegen hem, waardoor ze na de val van zijn regering veel repressiever behandeld werden dan ervoor.

De ongeloofwaardigheid van uw clan wordt nog verder onderuit gehaald door uw beperkte kennis over de meerderheidsclans in uw dorp. Dit prangt des te meer gelet op het belang van de clanaffiliatie binnen de Somalische samenleving.

- U weet niet tot welke clanfamilie Bimaal behoort en of er subclans van hen in het dorp wonen, hoewel dit volgens u een van de machtigste clans in het dorp zou zijn (CGVS 3, p. 4-5).

- U weet niet tot welke clanfamilie de Jareer behoren (CGVS 3, p.4-5), hoewel ook dit volgens uw verklaringeneen van de machtigste clans in het dorp zou zijn.

- U weet niet welke subclans van de Hawadle in uw dorp wonen (CGVS 3, p. 4-5).

- Uw verklaring voor deze ontbrekende kennis, nl. dat jullie als minderheid niet integreerden en dat u een jongmeisje was, overtuigt niet (zie infra).

Geconfronteerd met uw ontbrekende kennis over zowel uw eigen clan als de meerderheidsclans in uw dorp, weet uw uitleg niet te overtuigen. Deze vaststelling tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande uw clanbehoren verder aan. Door de interviewer opgemerkt dat u, gelet op uw zwakkere clanpositie, toch meer zou moeten weten over de grotere clans, verklaart u dat u jong was, dat u alleen van het huis naar de Koranschool ging en niet met andere kinderen samenkwam (CGVS 3, p. 5). Hierop doorgevraagd, blijkt dat uw ouders u nooit verteld hebben over de andere clans (in het dorp), en dat u enkel weet dat ze jullie uitschelden. U haalt verder aan dat uw vader altijd aan het werken was en dat jullie geen aandacht schonken aan de andere clans omdat zij jullie discrimineren. Het is echter niet aannemelijk dat u op geen enkel moment aan uw ouders gevraagd zou hebben om welke reden uw clan gediscrimineerd werd of dat uw ouders u daar nooit over verteld zouden hebben. Dit is des te ongeloofwaardiger daar u door andere kinderen beledigd en uitgescholden werd en dit u veel pijn deed (CGVS 3, p. 6). Uw vergoelijking voor het ontbreken van dergelijke kennis kan niet weerhouden worden gelet op het belang van het clansysteem in de Somalische samenleving.

Gelet op voorgaande vaststellingen, maakt u uw clanbehoren niet aannemelijk.

Verder wordt opgemerkt dat, indien er desondanks toch enig geloof kan gehecht worden aan uw clanbehoren, quod non, de door u aangehaalde discriminatie omwille van uw beweerde etnische groep geen zwaarwichtige feiten betreft die een internationale bescherming rechtvaardigen.

- Gevraagd op welke manier uw clan gediscrimineerd wordt, verklaart u heel algemeen dat ze (uw beweerde clangenoten) geen functies binnen de overheid kunnen krijgen, dat niemand hen helpt bij problemen terwijl andere clans elkaar ondersteunen (CGVS 3, p. 3).

- Gevraagd welke discriminatie u zelf heeft meegemaakt, verklaart u dat kinderen uit de Koranschool u beledigden omwille van uw clan. U gevraagd naar concrete voorbeelden stelt u dat ze altijd naar u verwezen als 'jij bent van die clan'.

- Ook uw vader werd gediscrimineerd, omdat dorpelingen zeiden dat hij niet de eigenaar was van zijn veld. Hij kon echter wel steeds zijn gewassen blijven verbouwen op het veld zonder dat het veld afgenomen werd (CGVS 3, p.6-7).
- U haalt verder geen andere voorbeelden van discriminatie aan dan dat er gezegd werd dat u “van die clan bent” (CGVS 3, p.7).

U maakt het gedwongen huwelijk met uw koranleerkracht [O.] niet aannemelijk.

Hoewel u enkele dingen weet over uw koranleerkracht [O.H.M.], blijft uw kennis over hem uitermate beperkt en oppervlakkig. Het is niet aannemelijk dat u niet meer over [O.] zou weten gelet op de belangrijke functie die hij in het dorp bekleedde als Koranleerkracht in de enige Koranschool in het dorp (CGVS 1, p. 17). Bovendien woonde u in een klein dorp (CGVS 1, p. 15) waar u over Al Shabaab hoorde spreken door de dorpelingen (CGVS 1, p. 25-26 + CGVS 2, p. 12). Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

- U kent maar één van de drie vrouwen van [O.] bij naam, nl. [F.] (CGVS 1, p.22; CGVS 2, p.14).
- U weet niet wanneer [O.] trouwde met [F.] of zijn andere vrouwen (CGVS 2, p.14).
- U weet enkel dat hij tot de Biyomaal behoort, niet tot welke subclan (CGVS 2, p.13).
- U weet dat hij kinderen heeft, maar niet met hoeveel zij zijn of wie ze zijn (CGVS 1, p.22-23, CGVS 2, p.14), hoewel zijn kinderen naar dezelfde Koranschool als u gingen.
- U weet niet of hij al lang leerkracht was in de Koranschool (CGVS 1, p.23).
- U, uw ouders en andere familieleden kenden hem niet voor u naar de Koranschool ging, hoewel hij in het dorp woonde zolang u zich kan herinneren (CGVS 1, p. 23-24).
- U weet niet waar in de wijk Kumbaale hij woonde, ondanks dat u in een klein dorp woonde (CGVS 1, p.15 + p. 23).
- U weet niet hoelang hij al les gaf in de koranschool (CGVS 1, p.23).

U maakt het ook niet aannemelijk Koranlessen gevolgd te hebben bij [O.].

- Ten tijde van uw start aan de Koranschool was u – gelet op de bevindingen van het leeftijdsonderzoek (zie supra) - minstens zeventien jaar oud, in plaats van de door u beweerde dertienjarige leeftijd (CGVS 1, p.8; CGVS 2, p.7).
- Het is niet aannemelijk dat u of uw familie niet wisten dat de Koranschool onder invloed stond van Al Shabaab. Het was namelijk de enige Koranschool in het dorp en Al Shabaab had al sinds 2008 de controle over uw dorp (CGVS 1, p.7 + p. 17; CGVS 2, p. 7 + p. 14).
- Tijdens het eerste onderhoud kan u niet verduidelijken waarom uw vader het plots drukker had op zijn veld (CGVS 1, p.17). Tijdens het tweede onderhoud verklaart u dat het komt omdat hij een extra gewas begon te verbouwen (CGVS 2, p.7). Indien uw vader jullie steeds Koranles gaf en hier plots mee moest stoppen door een verhoogde werkdruk, kan van u verwacht worden dat u hier meer doorleefde verklaringen over aflegt.

U legt vage en oppervlakkige verklaringen af over de reden dat u werd uitgekozen als huwelijkspartner.

- U kent niemand bij Al Shabaab en heeft geen familie die is aangesloten bij Al Shabaab (CGVS 1, p.19; CGVS2, p.9).
- O. had tijdens de koranlessen nooit interesse in u getoond (CGVS 1, p.23).
- U weet enkel dat leden van Al Shabaab vaak trouwen met jonge meisjes en dat [O.] enkel uw hand vroeg aan uw vader (CGVS 1, p.23-24; CGVS 2, p.14).

- Uw vader vroeg niet aan [O.] waarom hij u als huwelijkspartner koos (CGVS 1, p.26). Uw verklaring dat uw vader schrik kreeg toen [O.] zei dat hij lid was van Al Shabaab weet echter niet te overtuigen aangezien [O.] zijn band met Al Shabaab pas bekend maakte nadat uw vader en broer het huwelijk weigerden (CGVS 1, p. 27 + CGVS 2, p. 14).
- U stelt enkel dat leden van Al Shabaab een meisje zien en daardoor verliefd op haar worden (CGVS 1, p.27).

Het gedrag van [O.] en de andere leden van Al Shabaab ondermijnt de geloofwaardigheid van het gedwongen karakter van uw huwelijk.

- Hoewel [O.] met u wilt huwen, wordt u zelf niet meegenomen. Uit uw verklaringen blijkt dat uw broer meegenomen en gedood wordt (CGVS 2, p.17; CGVS 1, p.27-28) en dat uw vader bedreigd wordt (CGVS 2, p.18; CGVS 1, p.27-28). Het is niet aannemelijk dat Al Shabaab u tot tweemaal toe thuis zou laten, en enkel uw broer zou meenemen omdat hij tegen Al Shabaab in ging. U was namelijk het initiële doel.
- U werd niet meegenomen omdat uw vader uiteindelijk zijn woord gaf. Bij het tweede bezoek kregen jullie zelfs nog een week tijd om u voor te bereiden (CGVS 2, p. 18). Het prangt echter dat de leden van Al Shabaab uw vader op zijn woord geloofden, te meer daar uw familie eerder weigerachtig stond tegenover het huwelijk (CGVS 1, p.27).
- Het stemt tot denken dat [O.] u en uw familie een week bedenktijd zou geven, aangezien eerder al meisjes geweigerd hadden te huwen met leden van Al Shabaab en weggelopen waren nadat zij bedenktijd gekregen hadden (CGVS 1, p.25; CGVS 2, p.12-13). Bovendien hadden uw vader en uw broer eerder al geweigerd u uit te huwelijken, wat het risico op vluchten nog hoger maakt. Geconfronteerd met deze vaststelling, weet u hier geen verklaring voor te bieden (CGVS 1, p.27).
- Uw verklaring dat u en uw familie niet meer in het oog gehouden werden nadat uw vader toestemde in het huwelijk omdat ze ervan uitgingen dat jullie schrik hadden (CGVS 1, p. 28), is een wel uitermate oppervlakkige bedenking.

Uw verklaringen over uw vertrek uit Buulo Sheikh en Qoryoley zijn niet aannemelijk.

- Uw vader besloot enkel u in veiligheid te brengen (CGVS 1, p.28) ondanks dat jullie allemaal op de hoogte waren van het lot van de families die huwelijken hadden geweigerd, nl. dat de hele familie gedood werd (CGVS 1, p. 25 + CGVS 2, p. 13). Uw verklaring dienaangaande, nl. dat het te veel zou opvallen als heel het gezin vertrok, overtuigt niet gelet op het lot wat uw familie te wachten stond (CGVS 2, 20-21).
- U weet niet of [R.] , de vriendin van uw tante, onderweg naar Mogadishu contact had met uw tante (CGVS 2, p.4).
- U weet niet hoe [R.] en uw tante elkaar kenden (CGVS 2, p.4).
- U weet niet bij wie u iets meer dan een week verbleef in Mogadishu (CGVS 2, p. 4).
- Aangezien u beweert ten tijde van uw vlucht minderjarig te zijn geweest is het niet geloofwaardig dat u met uw tante geen concrete afspraken maakte in verband met uw reisweg of dat ze u niet meer informatie gaf over waar u heen ging. Bovendien was u – gelet op de bevindingen van het leeftijdsonderzoek (zie supra) - ten tijde van de feiten meerderjarig, waardoor het eveneens niet aannemelijk is dat u zelf geen concretere vragen stelde in verband met uw verblijf in Mogadishu.

Gelet op voorgaande vaststellingen, maakt u het huwelijk met [O.] niet aannemelijk.

U maakt uw vrees voor een herbesnijdenis naar een faraonische besnijdenis in kader van uw – beweerde, maar reeds ongeloofwaardig bevonden - huwelijk met [O.] niet aannemelijk (CGVS 2, p.22-24).

- Ter ondersteuning van uw verklaringen legt u een medisch attest neer. Hieruit blijkt dat u reeds VGV-type II heeft ondergaan.
- U verklaart uw ouders niet te kunnen weigeren en indien u ze weigert, in de toekomst niet te kunnen huwen (CGVS 2, p.23). Objectieve informatie (beschikbaar in uw administratieve dossier) toont aan dat het

niet-besneden zijn sociale stigma en schaamte kan veroorzaken voor Somalische meisjes in kader van een huwelijk, niet het type besnijdenis dat ze hebben ondergaan. Herbesnijdenis naar een ingrijpendere vorm wordt eveneens niet systematisch toegepast. Indien het wordt toegepast, gebeurt dit kort na of binnen het jaar na de initiële besnijdenis.

- Aangezien u al geruime tijd uw ouders kon overhalen om de ingreep uit te stellen – hoewel zij toch pogingen ondernomen hebben om u opnieuw te laten besnijden – is het niet aannemelijk dat zij op heden nog zullen aandringen dat u de ingreep ondergaat (CGVS 2, p. 23).

- Voor de DVZ verklaart u wel besneden te zijn als kind, maar legt u geen verklaringen af waaruit kan blijken dat u een vrees voor herbesnijdenis heeft (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8). Bij aanvang van uw eerste onderhoud voor het CGVS verklaart u bij de DVZ wel alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming te hebben kunnen aangeven (CGVS 1, p. 3-4). Pas wanneer de interviewer vraagt naar de reden dat u een attest m.b.t. uw besnijdenis voorlegt, geeft u aan een vrees te hebben om opnieuw besneden te zullen worden. Geconfronteerd met uw verklaringen voor de DVZ, verklaart u toen niet geweten te hebben dat het gesprek vertrouwelijk was en dat het in uw land een schande is om over zo'n zaken te spreken (CGVS 2, p. 24). Aangezien u voor de DVZ wel verklaringen aflegde aangaande uw eerdere besnijdenis, kan niet ingezien worden waarom u deze vrees dan wel onvermeld liet tijdens datzelfde onderhoud. Van een verzoeker om internationale bescherming kan bovendien verwacht worden dat zij reeds bij aanvang van de procedure alle elementen van dit verzoek vermeldt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cqrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele

nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in mindere mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven tijdens deze verslagperiode van 1 december 2023 tot 1 december 2024 de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van de overheid komt het offensief tegen AS dat is gestart in augustus 2022, tijdens deze verslagperiode maar moeizaam op gang door problemen op logistiek, organisatorisch en financieel gebied. Onenigheid op politiek vlak en ook interclangeweld verhindert het momentum. De Somalische veiligheidsdiensten blijken niet in staat sommige veroverde gebieden op AS onder controle te houden. ACLED noteert de meeste activiteit van AS in de regio Lower Shabelle (South West). AS blijft ook zogenaamde high profileaanvallen uitvoeren in de hoofdstad Mogadishu om de overheid uit te dagen en te tonen dat de terreurgroep nog steeds in staat is toegang te verkrijgen tot gevoelige en beveiligde gebieden. Op 1 januari 2024 ondertekenen de Ethiopische eerste minister Ahmed Abdi en de toenmalige president Bihi van het de facto onafhankelijke Somaliland een Memorandum of Understanding (MOU). Het MOU bevat de toegang van Ethiopië tot een 20km-lange kuststrook, commerciële maritieme diensten en een militaire basis in Somaliland in ruil voor de officiële erkenning van Somaliland als soevereine staat. Dit is de aanleiding voor diplomatieke spanningen tussen de centrale overheid in Mogadishu en de betrokken partijen die ook de oprichting van een nieuwe veiligheidsmacht beïnvloeden. Tijdens de verslagperiode wordt er een punt gezet achter twee internationale ondersteuningsmissies. Op 1 november 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTAMS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Zowel Egypte als Djibouti hebben aangeboden om troepen te leveren en president Hassan Sheikh Mohamud heeft naast deze landen ook besprekingen gehad met Kenia, Burundi en Oeganda over hun deelname aan de nieuwe missie. Begin november 2024 sluit de Somalische overheid Ethiopië formeel uit voor een deelname aan AUSSOM. In 2024 heeft de centrale overheid ook intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten waaronder Jubaland door de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen en de tussentijdse lidstaatverkiezingen.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in **Lower Shabelle** te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Lower Shabelle een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Lower Shabelle is met 27 % van het totaal aantal geregistreerde incidenten in deze verslagperiode van 1 december 2023 tot 1 december 2024, het zwaartepunt van het geweld in Somalië. Volgens een analyse van ACLED is dit te verklaren door de grote aanwezigheid van de veiligheidsdiensten en de ATMIS-basisen in de regio, twee doelwitten van al-Shabaab. ACLED noteert net zoals in 2023 ook de meeste activiteit van AS in Lower Shabelle. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in de regio, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 727 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (570) en explosions/remote violence (129). De meeste battles zijn (hit-and-run-)aanvallen door AS tegen de aanwezige veiligheidstroepen met name ATMIS, SNA, de SNA Special Forces, NISA, SPF en de lokale politie. Het zijn voornamelijk vuurgevechten, hoewel AS occasioneel ook raketwerpers en handgranaten inzet. Voor 70 incidenten noteert ACLED een

veiligheidsdienst als actor. Het zijn antiterreuracties waarbij AS-posities worden aangevallen, geweld tussen de veiligheidstroepen onderling en aanvallen tegen clanmilities, vaak omdat deze een illegale controlepost bemannen. ACLED noteert ook 20 incidenten van clangeweld onder battles. De incidenten onder explosions/remote violence zijn terreuraanvallen met geïmproviseerde bommen, granaten en mortieren. AS viseert de veiligheidsdiensten maar raakt soms ook burgers en sommige IED-aanslagen zijn gericht tegen burgerdoelwitten. Andere aanvallen zijn gericht tegen controleposten bemand door veiligheidsdiensten. Verder voeren de veiligheidsdiensten luchtaanvallen uit tegen AS-posities en morteraanvallen tegen vermoedelijke AS-schuilplaatsen waarbij soms de burgerbevolking getroffen wordt. ACLED noteert in totaal 727 dodelijke slachtoffers door het geweld in de regio Lower Shabelle voor deze verslagperiode. De meerderheid van de dodelijke slachtoffers zijn soldaten en SNA-strijders die sneuvelen tijdens militaire operaties of AS-aanvallen op militaire doelwitten en clanmilitieleden door interclangeweld en vuurgevechten met veiligheidsdiensten. Op 23 maart 2024 laat AS een autobom ontploffen aan een legerbasis in het dorp Busley (Marka). Hierop volgt een zwaar vuurgevecht. ACLED noteert 67 doden door dit geweld. Dit is het hoogst aantal geregistreerde doden per incident voor deze regio in deze verslagperiode. ACLED noteert ook 7 burgerdoden die als omstaanders sneuvelen tijdens vuurgevechten. Het geweld onder de noemer air/drone strike heeft 147 doden tot gevolg. ACLED noteert 21 burgerdoden bij een luchtaanval tegen een AS-standplaats in het dorp Baldooska. In totaal noteert ACLED 66 burgerdoden voor 49 incidenten onder civilian targeting. AS voert IED-aanvallen uit gericht op off-duty-veiligheidspersoneel, maar ook op civiele structuren zoals een jeugdhuis en busstation. Daarnaast voert de terreurgroep nog gerichte moordaanslagen uit waarbij het onder meer een clanouder, soldaten in burger en burgers verdacht van spionage, doodschiet. De veiligheidsdiensten zijn in 18 incidenten waarbij burgerslachtoffers vallen, betrokken. ACLED noteert hier 25 burgerdoden. Clangeweld is verantwoordelijk voor 3 burgerdoden. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats conflict/onveiligheid en overstromingen ontvluchtten, hervestigt zich in de regio Banadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Somalië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het eerste en het tweede persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 12 en 14 februari 2025. Een aantal van de door u gepostuleerde opmerkingen werden hierboven reeds besproken. Uw andere opmerkingen trachten louter verklaringen te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toe te voegen. Deze veranderen niets aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en hebben bijgevolg geen invloed op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het derde persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 27 mei 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

2. Over de rechtspleging

Op 27 april 2026 richt verzoekster aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een verzoek om de behandeling van de zaak uit te stellen. Verzoekster werpt op dat het onmogelijk was om de aanvullende nota van de commissaris-generaal, die de week voordien werd overgemaakt (zie *infra* punt 4.1.), nog te bekijken.

Ter terechtzitting legt verzoekster alsnog een aanvullende nota neer waarin zij onder meer aangeeft wat volgt: “*dat verzoekende partij meent dat de analyse gemaakt door de CGVS in haar laatste nota mbt Somalië totaal voorbijgestreefd is.*” Hiermee geeft verzoekster, in tegenstelling tot wat zij beweert in haar verzoek tot uitstel, expliciet te kennen dat zij wel degelijk en tijdig een lezing heeft gedaan van de “*laatste*” aanvullende nota van de commissaris-generaal, wat neerkomt op deze van 23 april 2026 en dat zij de bevindingen daarin niet meer *up to date* acht (zie *infra* 4.2). Verzoekster geeft hiermee te kennen geen belang meer te hebben bij haar verzoek tot uitstel.

Er is dan ook geen reden om een uitstel toe te kennen.

3. Het verzoekschrift

Verzoekster voert de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Zij betoogt dat de benaming van clans binnen Somalië sterk kan verschillen naargelang de regio en het dialect en dat in haar streek de term ‘Boon’ gebruikt wordt om te verwijzen naar wat in andere gebieden bekend staat als ‘Gaboye’, ‘Midgan/Midgo’ of ‘Tumal’. Die namen zijn volgens haar synoniemen of nauw aan elkaar verwante subgroepen binnen wat wetenschappelijke en mensenrechtenorganisaties aanduiden als *occupational minority groups*. Volgens *Minority Rights Group International* behoren Tumal, Midgan en Yibir tot eenzelfde cluster van sociaal gemarginaliseerde groepen die verwant zijn en die vaak aangeduid worden als Gaboye of Madhibaan. Daarnaast zou blijken dat Tumal geen aparte clan is, maar een subgroep of functie gebonden kaste binnen de bredere Gaboye/Midgan-structuur. Ook andere bronnen bevestigen volgens haar dat de grenzen tussen Tumal, Midgan en Gaboye niet strikt zijn en dat ze in bepaalde contexten als één groep worden behandeld afhankelijk van de regionale terminologie. Zij acht haar verklaring, dat ze Boon of Tumal is, volledig verenigbaar met de realiteit in Somalië. Haar mogelijks beperkte of selectieve kennis van de clanstructuren wijt zij aan het feit dat veel leden van gemarginaliseerde clans, zoals de Gobaye, sociaal geïsoleerd leven, beperkte interactie hebben met dominante clans en historisch gezien beperkte toegang tot onderwijs en politieke participatie hebben. Dit alles bewijst volgens haar net haar geloofwaardigheid en het feit dat zij lid is van een minderheidsgroep die structureel buitengesloten wordt.

Vervolgens zet verzoekster uiteen dat de Koranschool van O. de enige in haar dorp was, reden waarom zij daar les volgde. Zij legt uit dat zij slechts één van O.’s vrouwen bij naam kent omdat enkel F. in haar dorp woont. Zij meent dat van een kind geen gedetailleerde informatie over de achtergrond of loopbaan van haar koranleerkracht verwacht kan worden. Verder stipt zij aan dat uit de EUAA *Country Guidance Somalia* van 2023 blijkt dat vrouwen en meisjes vaak door Al-Shabaab gerekruteerd worden via het huwelijk, dat er zelden sprake is van een vrije keuze en dat melding gemaakt wordt van een specifieke leeftijdsgroep van meisjes van 14 tot 20 jaar. Daarnaast maakt het rapport er volgens haar melding van dat vrouwen vaak huwen met leden van Al-Shabaab zonder zelf actief te zijn binnen die groepering. Zij meent wel degelijk geloofwaardige en consistente informatie gegeven te hebben over haar gedwongen huwelijk en verwijt de commissaris-generaal ondoordachte conclusies te trekken uit bepaalde onduidelijkheden zonder haar hiermee geconfronteerd te hebben.

Verzoekster gaat verder in op haar vrees voor een herbesnijdenis naar een faraonische besnijdenis. Ze wijst erop dat in ’s Raads arrest nr. 143.740 van 21 april 2015 geoordeeld werd dat, gezien de omstandigheid dat de graad van besnijdenis in Djibouti 80% bereikt, het risico om besneden te worden voldoende is om aan te tonen dat er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging nu er geen buitengewone omstandigheden zijn die aantonen dat de desbetreffende verzoekende partij niet besneden zou worden of zich ertegen zou kunnen verzetten. Uit de CEDOCA landeninformatie van 20 februari 2025 blijkt volgens haar dat vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV) bijna overal toegepast wordt in Somalië, dat de meest voorkomende vorm de faraonische vorm is en dat de Raad van State in arrest nr. 261.439 geoordeeld heeft dat er sprake is van een omkering van de bewijslast indien de verzoeker reeds het slachtoffer is geweest van vervolging. Zij vervolgt dat het medisch attest aantoonde dat zij VGV-type II ondergaan heeft, maar dat het doel was om een VGV-type III uit te voeren, wat zij verhinderde doordat zij ziek was. Zij wijst erop dat dat zij verklaard heeft dat

haar ouders haar vertelden dat de besnijdenis nog niet volledig was, dat ze nogmaals besneden diende te worden en dat haar ouders hiertoe pogingen ondernomen hebben. Zij meent dat VGV-type II ook beschouwd moet worden als een vorm van vervolging. Uit de beslissing blijkt volgens haar niet op welke goede gronden de commissaris-generaal zich baseert om aan te nemen dat de gestelde vervolging zich niet opnieuw zal voordoen.

Verzoekster betoogt verder dat de regio Lower Shabelle tot de meest onstabiele en gevaarlijke gebieden in Somalië behoort en dat de *Country Guidance* erop wijst dat het een kerngebied is van Al-Shabaab, die systematisch geweld gebruiken om controle uit te oefenen. Er zijn volgens haar geen indicaties dat de Somalische staat haar effectieve bescherming kan verlenen. Daardoor zou ze een reëel risico lopen om specifiek geraakt te worden om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden als gevolg van het willekeurig geweld. Zij benadrukt dat ze niet enkel het slachtoffer is van de algemene onveiligheid in Lower Shabelle, maar dat ze op indringende wijze persoonlijk geraakt wordt door het regime van Al-Shabaab. Zij meent dat zij gedwongen werd te huwen met O. en dat, toen ze dit weigerde, haar broer als vergelding ontvoerd en vervolgens vermoord werd en haar vader verder bedreigd werd als volgend doelwit.

4. Nieuwe stukken

4.1. Op 23 april 2026 maakt de commissaris-generaal een aanvullende nota over, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, waarbij zij refereert aan volgende stukken met vermelding van de weblinks:

- UNHCR, *International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*, september 2022;
- EUAA, *Country Guidance: Somalia*, oktober 2025;
- EUAA, *Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*, mei 2025;
- EUAA, *Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments*, 13 augustus 2025;
- Cedoca, *COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie*, 25 maart 2025 (*update*).

Met betrekking tot vrouwelijke genitale verminking wordt bij de aanvullende nota nog volgend stuk gevoegd:

- LIFOS, *Migrationsverket (Swedish Migration Agency), Country of Origin Information Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0) – Translation*, 13 mei 2025.

4.2. Ter terechtzitting legt verzoekster een aanvullende nota neer, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, waarin zij stelt dat de analyse van de commissaris-generaal met betrekking tot de veiligheidssituatie in Somalië voorbijgestreefd is en verwijst zij naar 38 weblinks waaruit zij telkens een paragraaf citeert.

5. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

5.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen, ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 5, a) en b) van de Vreemdelingenwet

5.3.1. Verzoekster vreest bij terugkeer naar Somalië gedood te worden door haar Koranleraal Seikh O., die haar wilde dwingen om met hem te trouwen, maar wat zij weigerde (NPO I, p. 20, 22). Daarnaast vreest zij haar ouders die haar zullen dwingen een herbesnijdenis te ondergaan omdat zij niet volledig was dichtgenaaid (NPO I, p. 4 en 22; NPO II, p. 22-24). Tot slot stelt zij dat haar clan gediscrimineerd werd (NPO I, p. 22; NPO III, p. 6).

5.3.2. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeksters relaas ongeloofwaardig is en zij niet aannemelijk gemaakt heeft dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag, en evenmin aannemelijk maakt dat zij een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet. Zij baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Verzoekster houdt belangrijke informatie achter voor de Belgische asielinstanties en biedt geen zicht op haar werkelijke identiteit omdat (a) haar geboortedatum aangepast werd naar aanleiding van een medisch onderzoek en zij sinds 12 juni 2023 beschouwd wordt als meerderjarig; (b) haar verklaringen over het door haar gebruikte vals paspoort niet overtuigen en er een vermoeden is dat zij voor de Belgische asielinstanties haar werkelijke reisdocumenten achterhoudt;
- ii) Verzoekster maakt niet aannemelijk lid te zijn van de minderheidsgroep Tumaal omdat (a) haar verklaringen aangaande haar clan niet met elkaar stroken; (b) haar verklaringen niet stroken met de beschikbare informatie in het administratief dossier; (c) zij getuigt van een beperkte kennis over de meerderheidsclans in haar dorp wat klemmt met het belang van de clanaffiliatie binnen de Somalische samenleving;
- iii) Indien er toch geloof wordt gehecht aan haar clanbehoren, *quod non*, betreft de aangehaalde discriminatie geen zwaarwichtig feit die een internationale bescherming rechtvaardigt;
- iv) Verzoekster maakt het gedwongen huwelijk met haar Koranleerkracht O. niet aannemelijk omdat (a) haar kennis over hem uitermate beperkt en oppervlakkig blijft; (b) ze niet aannemelijk maakt Koranlessen bij hem gevolgd te hebben; (c) ze vage en oppervlakkige verklaringen aflegt over de reden dat ze werd uitgekozen als huwelijkspartner; (d) het gedrag van O. en de andere leden van Al-Shabaab de geloofwaardigheid van het gedwongen karakter van het huwelijk ondermijnt;

v) Verzoeksters verklaringen over haar vertrek uit Buulo Sheikh en Qoryoley zijn niet aannemelijk omdat (a) haar vader besloot om enkel verzoekster in veiligheid te brengen; (b) verzoekster niet weet of R., de vriendin van haar tante, onderweg naar Mogadishu contact had met haar tante, niet weet hoe R. en haar tante elkaar kende en ze niet weet bij wie zij meer dan een week verbleven heeft in Mogadishu; (c) het niet geloofwaardig is dat zij met haar tante geen concrete afspraken zou maken in verband met haar reisweg of over waar zij heen ging;

vi) Verzoekster maakt haar vrees voor een herbesnijdenis naar een faraonische besnijdenis in het kader van haar beweerde, maar reeds ongeloofwaardig bevonden huwelijk met O. niet aannemelijk omdat (a) herbesnijdenis naar een ingrijpendere vorm niet systematisch wordt toegepast en indien het wordt toegepast, dit gebeurt kort na of binnen het jaar na de initiële besnijdenis; (b) het niet aannemelijk is dat haar ouders nog zullen aandringen dat zij de ingreep ondergaat daar zij al geruime tijd haar ouders kon overhalen die uit te stellen; (c) verzoekster tijdens het interview bij de DVZ haar besnijdenis wel vermeldde, maar geen vrees hierover uitte.

5.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoekster toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In haar verzoekschrift beperkt zij zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van haar vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat zij in zijn geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van haar voorgehouden asielrelaas te herstellen.

5.3.4. Vooreerst biedt verzoekster geen zicht op haar werkelijke identiteit wat de algehele ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas reeds ten stelligste ondermijnt. Verzoeksters verklaring, dat zij met een vals paspoort vanuit Somalië naar Europa gereisd is, betreft een loutere blote bewering, die geen steun vindt in documenten of geloofwaardige verklaringen hieromtrent. Hierover bevestigd, kan zij louter meedelen dat zij reisde onder de naam N.J., doch weet zij niet van welk land het paspoort was of welke andere gegevens in het paspoort stonden (NPO II, p. 5; AD CGVS, Verklaring DVZ 11.07.2023, punt 3 en 33). Bovendien is het allerminst aannemelijk dat verzoekster tijdens haar gehele reis met het vliegtuig vanuit Somalië tot aan een volgens haar onbekend land (AD CGVS, Verklaring DVZ 11.07.2023, punt 33) niet gecontroleerd zou zijn geweest in de desbetreffende luchthavens (NPO II, p. 6). De commissaris-generaal besluit op goede gronden dat verzoeksters verklaringen omtrent het paspoort iedere geloofwaardigheid ontberen en aldus het vermoeden doen ontstaan dat zij haar werkelijke reisdocumenten niet wenst voor te leggen aan de Belgische asielinstanties. Daarnaast staat de beslissing van de Dienst Voogdij, die is genomen ten aanzien van verzoekster en waartegen geen beroep werd ingediend bij de Raad van State, vast. In navolging van de medische leeftijdtest wordt verzoekster sedert 12 juni 2023 beschouwd als meerderjarige, waardoor zij ten tijde van haar vertrek uit Somalië (NPO I, p. 22) geen *infans* meer was en zich bezwaarlijk kan verschuilen achter haar te jonge leeftijd voor wat betreft het gebrek aan informatie omtrent het vermeende valse paspoort waarmee zij gereisd heeft. Voorts geeft zij aan in haar moedertaal te kunnen lezen en schrijven (NPO I, p. 8; AD CGVS, Verklaring DVZ, 11.07.2023, punt 11), waardoor het allerminst aannemelijk is dat zij haar paspoort, waarmee zij een lange reis diende te maken en haar herkomstland zou zijn ontvlucht, niet zou lezen (NPO II, p. 6). Tot slot strookt haar verklaring bij de DVZ, dat de smokkelaar het vals paspoort had afgenomen toen ze onderweg waren met de trein naar België (AD CGVS, Verklaring DVZ, 11.07.2023, punt 3), niet met haar verklaringen afgelegd bij het CGVS, met name dat ze samen met een meisje vanuit Mogadishu naar Turkije, een onbekend land, en vervolgens België gereisd is; van een smokkelaar maakte verzoekster geen melding (NPO I, p. 21; NPO II, p. 5).

5.3.5. De commissaris-generaal oordeelt verder op goede gronden dat verzoekster geen aannemelijke verklaringen aflegt over haar clan. Verzoeksters verklaringen afgelegd tijdens de drie persoonlijke onderhouds zijn niet alleen onderling tegenstrijdig, maar bovendien stroken haar verklaringen niet met de objectieve informatie die zich bevindt in het administratief dossier.

Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaart verzoekster te behoren tot de Midgo-clan en stelt ze dat Tumul een subclan is van Midgo, waarna zij zeven subclans van Midgo opsomt. Op de vraag tot welke clanfamilie de Midgo behoort, antwoordt zij dat ze een jonge vrouw is en nooit gehoord heeft tot welke clan ze behoren (NPO I, p. 5). Zij duidt vervolgens haar eigen clan aan als "*Boon*" en licht toe dat "*Boon en Midgo dezelfde naam zijn*" (NPO I, p. 6). Verder bevestigd naar de grootste clans, waarop zij Rahanweyn en Biyomaal vermeldt, stelt zij geen idee te hebben tot welke grotere clan voormelde clans behoren (NPO I, p. 6). Het is opmerkelijk dat verzoekster haar uiterst summiere verklaringen over haar eigen clan tijdens het derde persoonlijk onderhoud plots weet uit te breiden, hoewel zij eerder aangaf dat ze slechts een jong meisje was. Tijdens het derde persoonlijk onderhoud stelt zij plots dat Tumul behoort tot de Gaboye en dat zij behoort tot Alamagan, de subclan van de Tumul (NPO III, p. 2-3) en somt zij dezelfde subgroepen op als tijdens het eerste onderhoud, waar zij gevraagd wordt om de subclans van de Gaboye te noemen (NPO III, p.

3). In de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud geeft zij zelfs aan dat Midgo, wat zij vermeldde tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud, simpelweg niet bestaat (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 2). Dergelijke opvallende bijsturing van haar verklaringen over een kernaspect van haar asielrelaas – zij vreest immers discriminatie omwille van haar clanbehoren – is weinig ernstig en zet de geloofwaardigheid ervan sterk op de helling te meer nu in de bestreden beslissing terecht het belang van de clanaffiliatie binnen de Somalische samenleving wordt benadrukt (AD CGVS, landeninformatie, stuk 7, COI Focus, Somalië, Clanaffiliatie). In het verzoekschrift houdt verzoekster voor dat de term “Boon” in haar gebied verwijst naar Gaboye, Midgan of Tumul en dat Tumul een subgroep is van Gaboye/Midgan. De bron waarnaar zij verwijst, kan niet geconsulteerd worden daar de volledige weblink niet wordt weergegeven en zij evenmin de volledige gegevens aanreikt van het desbetreffende artikel of rapport. De informatie waarnaar verzoekster verwijst, kan aldus niet geverifieerd worden. In ieder geval blijkt uit de objectieve landeninformatie aanwezig in het administratief dossier dat de Midgan en Tumul wel degelijk twee aparte clans zijn en elk gekend staat voor het beroep dat ze uitoefenen. Ook blijkt dat noch de Tumul, noch de Midgan de Tumul als een subgroep van de Midgan beschouwen, in tegenstelling tot wat verzoekster verklaart (AD CGVS, landeninformatie, stuk 5). Volgens UNHCR is het de Midgan-clan die ook vernoemd wordt als Mahdiban, Boon of Gaboye en niet de Tumul, zoals verzoekster laat uitschijnen (AD CGVS, landeninformatie, stuk 5). Dat verzoekster haar eigen clan zou beschrijven als “Boon” en zij nog toevoegt dat de term “Boon gewoon een naam is die vroeger werd gegeven” (AD CGVS, Verklaring DVZ, 11.07.2023, punt 6d), terwijl dit een pejoratieve term is en gebruikt wordt voor een persoon van een lage status (AD CGVS, landeninformatie, stuk 5 en stuk 6), ondermijnt verder de geloofwaardigheid van haar verklaringen. Haar verklaring, dat de Tumul-clan doorheen de Somalische geschiedenis steeds gediscrimineerd werd (NPO III, p. 5), strijdt eveneens met de landeninformatie, waaruit blijkt dat de minderheidsgroepen een bloeiende periode kenden onder Siad Barre, aangezien zij geen bedreiging vormden voor zijn regime (AD CGVS, landeninformatie, stuk 4). In de bestreden beslissing wordt er voorts nog op goede gronden op gewezen dat verzoeksters gebrekkige kennis over de meerderheidsclans in haar dorp de geloofwaardigheid van haar verklaringen nog verder onderuit haalt en dat zij haar algehele gebrekkige kennis over haar clan niet kan vergoelijken door haar jonge profiel gezien het belang van het clansysteem in de Somalische samenleving (zie *supra*). Zij betwist die beoordeling overigens niet. Voorgaande vaststellingen volstaan om verzoeksters toebehoren tot een minderheidsclan als ongeloofwaardig te beschouwen.

Zelfs indien geloof gehecht wordt aan haar clanbehoren, *quod non* (zie *supra*), maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij slachtoffer is van een zodanige vorm van discriminatie die noopt tot de toekenning van internationale bescherming. Om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, dienen de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten echter van die aard te zijn dat ze een toestand tot gevolg hebben die kan worden gelijkgeschakeld met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dit is wanneer de problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast en de staat hiertegen niet wil of niet kan beschermen. De verklaringen van verzoekster laten niet toe tot een dergelijke conclusie te komen. Verzoekster brengt niets in tegen de pertinente en draagkrachtige beoordeling van de commissaris-generaal, dat de door haar aangehaalde feiten voldoende zwaarwichtig zijn. Bij de DVZ verklaart verzoekster dat andere mensen neerkeken op haar clan omdat het een minderheidsclan is (AD CGVS, Vragenlijst, punt 3.7), maar maakt zij geen melding van concrete feiten of incidenten die zij omwille van enige vorm discriminatie zou hebben meegemaakt niettegenstaande haar gevraagd werd om een overzicht te geven van alle feiten die geleid hebben tot haar vlucht uit haar herkomstland (*ibid.*, punt 3.5). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud kaart verzoekster aan dat zij niet naar Somalië kan terugkeren omwille van de discriminatie en licht zij toe dat haar clan gediscrimineerd wordt en dat er gezegd wordt dat zij een kleine clan zijn. Gevraagd door de *protection officer* of dit alles is, antwoordt verzoekster bevestigend (NPO I, p. 22). Tijdens het derde persoonlijk onderhoud komt de *protection officer* terug op verzoeksters aangehaalde discriminatie, maar blijft verzoekster hieromtrent uiterst vaag. Zij stelt dat haar clan altijd gediscrimineerd werd, maar kan niets vertellen over de clans die haar clan zouden hebben gediscrimineerd. Op de vraag op welke manier haar clan dan gediscrimineerd werd, stelt verzoekster op zeer algemene wijze dat haar clan geen functies heeft en dat niemand hen helpt als ze problemen kennen. Gevraagd of ze dan zelf discriminatie heeft meegemaakt, stelt ze louter dat ze haar vaak zeiden “ze is van die clan”, maar laat zij na om enig concreet incident te vermelden. Op de vraag of zij een voorbeeld kan geven van de discriminatie waarvan haar ouders het slachtoffer waren, stelt zij enkel dat haar vader verteld werd dat het veld niet van hem is (NPO III, p. 5-7), maar uit niets blijkt dat hij verhinderd werd om gewassen te blijven telen op zijn veld of dat het hem ooit zou zijn ontnomen. Haar ingeroepen vrees mist aldus iedere concretisering en kan aldus niet leiden tot de toekenning van internationale bescherming.

5.3.6. Verzoeksters verklaringen over het gedwongen huwelijk met haar Koranleraar zijn niet geloofwaardig nu zij (a) niet aannemelijk maakt dat zij Koranlessen gevolgd heeft bij O., (b) zij vage en oppervlakkige verklaringen aflegt over de reden waarom net zij werd uitgekozen als huwelijkspartner en (c) omdat het gedrag van O. en de andere leden van Al-Shabaab allerminst aannemelijk is. Het is immers allerminst aannemelijk dat Al-Shabaab verzoekster en haar vader nog een week de tijd zouden geven om verzoekster klaar te maken voor het huwelijk, terwijl haar vader en haar broer uitdrukkelijk reeds eerder hadden

aangegeven zich hiertegen te verzetten (NPO I, p. 28) en gezien andere families, die ook te maken kregen met een gedwongen huwelijk, zich hieraan niet hadden onttrekt door de geviseerde vrouw te laten vluchten (NPO II, p. 12-13). De vaststelling dat dergelijk lakse gedrag van Al-Shabaab en van de Koranleraar in het geheel ongeloofwaardig is, volstaat reeds om te besluiten tot het ongeloofwaardig karakter van het gedwongen huwelijk. Verzoekster laat de motieven in dit verband volledig onbesproken en betwist daarnaast evenmin dat zij niet aannemelijk maakt dat zij hoegenaamd lessen kreeg van O. of dat er een reden was waarom zij precies werd uitgekozen om de derde vrouw te worden van O. De kritiek tegen het onderdeel waarbij geoordeeld wordt dat zij een gebrekkige kennis heeft over O., is dan ook gericht tegen een overtollig motief en kan niet leiden tot de hervorming of vernietiging van de bestreden beslissing. Het loutere betoog in het verzoekschrift, dat uit algemene informatie blijkt dat vrouwen vaak huwen met leden van Al-Shabaab zonder zelf actief te zijn binnen die groepering, maakt verzoeksters concrete relaas niet geloofwaardig. Een loutere verwijzing naar algemene informatie is immers niet afdoende om te besluiten tot een geloofwaardig asielrelaas.

5.3.7. Verder zijn verzoeksters verklaringen over haar vertrek uit Buulo Sheikh en Qoryoley niet geloofwaardig nu niet kan ingezien worden waarom haar vader enkel verzoekster in veiligheid zou brengen wetende dat andere families hierdoor vermoord werden door Al-Shabaab (NPO I, p. 25 en 28; NPO II, p. 13). Daarnaast is het weinig ernstig dat verzoekster dermate weinig kennis zou hebben over de vriendin van haar tante waarnaar zij door diezelfde tante naartoe gestuurd werd vooraleer Somalië te verlaten (NPO II, p. 4). Dat verzoekster dan tot slot geen enkele afspraken zou gemaakt hebben met haar tante voor het verdere verloop van haar vlucht en aangaande haar verdere verblijf in Mogadishu (*ibid.*), ondergraaft de geloofwaardigheid ervan nog verder. Ook dit aspect, waaromtrent de commissaris-generaal op goede gronden motiveert, laat verzoekster in haar verzoekschrift volledig onbesproken.

5.3.8. Uit het medisch attest van 2 oktober 2024 (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1), blijkt dat verzoekster VGV-type II heeft ondergaan.

5.3.8.1. VGV, van welke aard dan ook, vormt een ernstige en onomkeerbare aantasting van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vormen een daad van vervolging en vallen onder de noemer “*daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld*” en “*daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard*”, in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a) en f), van de Vreemdelingenwet. Deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een specifieke sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet.

De internationale bescherming waarin het Vluchtelingenverdrag voorziet, heeft tot doel de verzoeker tegen mogelijke vervolging te beschermen en niet de schade van een reeds ondergane vervolging te herstellen. Een erkenning van de hoedanigheid van vluchteling is overigens niet dienstig om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden dat voortvloeit uit een reeds ondergane vervolging, nu dit lijden er is, ongeacht de beschermingsstatus die de betrokkene desgevallend geniet. Waar niet wordt betwist dat VGV een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan en voor hen levenslang blijvende gevolgen kan hebben, zowel op lichamelijk als mentaal vlak, gaat het niet op te stellen dat het recht op lichamelijke integriteit van de betrokken vrouwen opnieuw wordt geschonden, louter door het voortdurende karakter van de reeds ondergane VGV, dat voortvloeit uit de gevolgen ervan, en derhalve deze permanente gevolgen gelijk te stellen aan daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag.

Verzoekster voert een vrees voor herbesnijdenis naar type III aan. De VGV-type II, waarvan verzoekster reeds het slachtoffer is geweest, wordt gekwalificeerd als een eerdere vervolging.

De beoordeling of verzoeksters vrees voor vervolging gegrond is, moet plaatsvinden op individuele basis en per geval met waakzaamheid en voorzichtigheid worden verricht, uitsluitend op basis van een concrete beoordeling van de feiten en omstandigheden, overeenkomstig artikel 48/6, § 5, en artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, om uit te maken of de vastgestelde feiten en omstandigheden een zodanige bedreiging vormen dat verzoekster, gezien haar individuele situatie, goede gronden heeft om te vrezen daadwerkelijk te zullen worden vervolgd wanneer zij terugkeert naar haar land van herkomst (HvJ 16 januari 2024, C-621/21, WS, pt. 60; HvJ 21 september 2023, C-151/22, pt. 42).

Bij de beoordeling van dergelijk risico op een eventuele, toekomstige herhaalde vervolging komt artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet bijgevolg in het vizier.

Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dat een omzetting vormt van artikel 4, vierde lid, van de Kwalificatierichtlijn, bepaalt:

“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke

aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”

Er kan in dit verband worden gewezen op het arrest HvJ 9 november 2023, C-125/22, X, Y, waarin het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJ) overweegt als volgt: *“51. Bovendien kan, krachtens artikel 4, lid 4, van richtlijn 2011/95, het feit dat een verzoeker in het verleden reeds is blootgesteld aan vervolging of aan ernstige schade, of dat hij reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of dergelijke schade, in beginsel een duidelijke aanwijzing vormen dat de verzoeker een reëel risico loopt om ernstige schade te lijden, zodat deze omstandigheden die verband houden met de persoonlijke situatie van de verzoeker, hoe deze ook zijn, altijd moeten worden betrokken bij de beoordeling of er sprake is van een reëel risico om een van de in artikel 15 van die richtlijn omschreven vormen van ernstige schade te lijden.*

[...]

68. Bovendien is het – zoals in punt 51 van het onderhavige arrest in herinnering is gebracht en overeenkomstig artikel 4, lid 4, van richtlijn 2011/95 – aan de bevoegde nationale autoriteit om rekening te houden met de omstandigheid dat de verzoeker reeds ernstige schade heeft geleden of in die zin reeds rechtstreeks is bedreigd, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.” (eigen onderlijning)

In dit verband wordt onderstreept dat de bewijskracht, die krachtens artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet wordt gehecht aan eerdere vervolgingsdaden of bedreigingen door de bevoegde instanties, in aanmerking moet worden genomen op voorwaarde dat die eerdere daden en bedreigingen verband houden met de vervolgingsgrond die de persoon die om bescherming verzoekt heeft aangegeven (cf. HvJ 2 maart 2010, gevoegde zaken C-175/08, 176/08, 178/08 en 179/08, Abdulla e.a., pt. 93-99: “[...] De door artikel 4, lid 4, van de richtlijn aan dergelijke eerdere vervolgingsdaden of bedreigingen gehechte bewijskracht zal door de bevoegde autoriteiten in aanmerking worden genomen op de uit artikel 9, lid 3, van de richtlijn voortvloeiende voorwaarde dat die daden en bedreigingen verband vertonen met de door de bescherming verzoekende persoon aangegeven vervolgingsgrond.”).

Aangezien verzoekster reeds het slachtoffer was van wat kan worden gekwalificeerd als een daad van vervolging, moet worden aangenomen dat deze omstandigheid een duidelijke aanwijzing vormt dat de vrees voor vervolging gegrond is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging zich niet opnieuw zal voordoen.

Deze “goede redenen” houden in dat de asielinstantie bij reeds ondergane vervolging of ernstige schade voldoende tegenindicaties aanbrengt om aan te nemen dat deze vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen (RvS 25 november 2024, nr. 261.439).

Bij de beoordeling of er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen, is de gehanteerde bewijsstandaard deze van “de redelijke mate van waarschijnlijkheid” (“reasonable degree of likelihood-test”) (cf. RvS 19 augustus 2024, nr. 260.498).

Een onderzoek naar een toekomstig risico op eventuele herhaalde vervolging kadert binnen het onderzoek naar de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg is de samenwerkingsplicht in het kader van de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het beschermingsverzoek vormen, zoals vervat in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet, niet meer aan de orde (cf. HvJ 22 november 2012, zaak C-277/11, M.M. t. Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General, pt. 64-70 en zie ook: RvS 25 november 2024, nr. 261.439, pt. 11).

Dit neemt niet weg dat bij de beoordeling van de gevolgen van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, met name de beslissing of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming, naast artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, ook rekening moet worden gehouden met artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet stipuleert:

“De met het onderzoek belaste instanties beoordelen het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houden rekening met de volgende elementen:

- a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;*
- b) de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;*
- c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden*

van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen;

d) de vraag of de verzoeker, sedert hij zijn land van herkomst heeft verlaten, al dan niet activiteiten heeft uitgeoefend, die hem zouden kunnen blootstellen aan vervolging of ernstige schade indien hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren;

e) de vraag of in redelijkheid kan worden verwacht dat de verzoeker zich onder de bescherming kan stellen van een ander land waarvan hij de nationaliteit kan invoeren.”

5.3.8.2. Uit het voorgaande volgt dat, bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor verzoekster om bij terugkeer naar Somalië blootgesteld te worden aan vervolging, haar specifieke en individuele omstandigheden beoordeeld en afgewogen moeten worden in het licht van de algemene omstandigheden in Somalië, zoals beschreven in objectieve bronnen.

De beslissing tot het uitvoeren van VGV en de gevolgen van het niet-besneden zijn, kunnen niet los worden gezien van de sociale structuur van Somalië, waar het collectieve niveau sterk doorwerkt in individuele beslissingen.

Het opnieuw (gedeeltelijk) dichtnaaien of herinfibulatie, wat verzoekster stelt te vrezen, kan voorkomen in verschillende situaties, bijvoorbeeld: na een bevalling, bij vrouwen die om andere redenen dan een bevalling zijn gedesinfibuleerd, ongetrouwde meisjes of vrouwen die hun maagdelijkheid hebben verloren na een verkrachting of bij een voorhuwelijkse relatie, meisjes en vrouwen bij wie de infibulatie niet “correct” is gebeurd of om (vermeende) gezondheidsredenen. De keuzevrijheid die het meisje of de vrouw hierin heeft, is afhankelijk van de situatie waarin zij zich bevindt.

Het type van de reeds ondergane VGV kan een rol spelen. Een bron rapporteert dat vrouwen die een sunni-besnijdenis ondergaan hebben, gewoonlijk niet ge(her)infibuleerd worden, hoewel ze hiertoe onder druk kunnen worden gezet. Er wordt gerapporteerd dat meisjes die een sunni-besnijdenis hebben ondergaan, wordt verweten dat ze “onrein” zijn en niet in staat worden geacht om hun seksuele verlangens te controleren.

Om het risico op (her)infibulatie te kunnen beoordelen, moet rekening worden gehouden met de globale context van de vrouw en kan de behandeling van andere vrouwen in de familie inzicht verschaffen in de manier waarop naar VGV wordt gekeken en toegepast. Het is derhalve gepast te wijzen op het fundamenteel belang van het persoonlijk onderhoud om een zicht te krijgen op het geheel van factoren die verzoeksters situatie kenmerken om deze naar behoren te kunnen beoordelen.

In het EUAA-rapport “Country Guidance. Somalia” van oktober 2025, waarnaar verwezen in de aanvullende nota van de commissaris-generaal, worden in het kader van VGV drie risicoprofielen onderscheiden:

(1) Voor meisjes die geen VGV hebben ondergaan, bestaat er in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging in heel Somalië.

“A well-founded fear of persecution would in general be substantiated in the case of girls who have not undergone FGM/C in the whole of Somalia, including South-Central Somalia, Puntland and Somaliland, as in Somalia, FGM/C is a widespread and deeply rooted practice, predominantly carried out on underage girls.”

(2) In het uitzonderlijke geval van vrouwen die niet aan VGV werden onderworpen, moet bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat een verzoekster alsnog aan VGV zal worden onderworpen, rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, in het bijzonder de leeftijd van de verzoekster, haar burgerlijke staat, de traditie binnen en de standpunten van haar familie over deze praktijk en het thuisgebied. De omstandigheden waarin de verzoekster om internationale bescherming erin geslaagd is om te voorkomen dat zij aan VGV wordt onderworpen, moeten ook de nodige aandacht krijgen.

“For a woman in Somalia, not to have been subjected to FGM/C is very exceptional. The circumstances under which the applicant had managed to avoid being subjected to FGM/C should also be given due consideration. In the exceptional case that a woman had not undergone FGM/C, the individual assessment of whether there is a reasonable degree of likelihood, to face persecution should take into account risk-impacting circumstances, such as: Age (...) Marital status (...) Tradition and the views of family on the practice (...) Home area (...).”

(3) Voor vrouwen en meisjes die reeds VGV hebben ondergaan, wordt een onderscheid gemaakt naargelang type besnijdenis.

Vrouwen die type III (infibulatie) ondergaan hebben, kunnen geherinfibuleerd worden, bijvoorbeeld na een bevalling, bij vrouwen die om andere redenen dan een bevalling zijn gedesinfibuleerd, ongetrouwde meisjes

of vrouwen die hun maagdelijkheid hebben verloren na een verkrachting of bij een voorhuwelijkse relatie, meisjes en vrouwen bij wie de infibulatie niet “correct” is gebeurd of om (vermeende) gezondheidsredenen. Vrouwen die een mildere vorm (type I of type II) ondergaan hebben, kunnen in bepaalde gevallen onderworpen worden aan een infibulatie (type III).

Er is uiteenlopende informatie wat betreft de prevalentie van verschillende vormen van herhaalde VGV. Bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat een verzoekster bij terugkeer opnieuw aan VGV zal worden onderworpen, moet niettemin rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: leeftijd, burgerlijke staat en het al dan niet bevallen zijn, andere (familiale) percepties en tradities, type VGV dat werd ondergaan.

“There is diverging information regarding the prevalence of different forms of repeated FGM/C. Nevertheless, the following considerations can be highlighted and the individual assessment of whether there is a reasonable degree of likelihood for woman and girls who have been subjected to FGM/C to undergo FGM/C again in the whole of Somalia, including South-Central Somalia, Puntland and Somaliland, should take into account risk-impacting circumstances, such as: Age and marital status (...) Other (family) perceptions and traditions (...) Type of FGM/C experienced (...).”

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt specifiek inzake het risico op infibulatie (type III) bij een vrouw die besneden werd type II, het volgende.

In de “COI Focus Somalië Vrouwelijke genitale verminking (VGV)” van Cedoca van 20 februari 2025 (AD CGVS, landeninformatie, stuk 1) wordt vermeld dat een onderzoek van de Finse COI-dienst besluit dat er geen indicaties zijn dat een besnijdenis in verschillende fases wordt gedaan. De besnijdenis wordt als een éénmalige procedure uitgevoerd. Wanneer de wonde van de eerste besnijdenis niet goed genoeg is geheeld of de hechtingen bij een infibulatie scheuren of de infibulatie opnieuw open is of wanneer de ouders niet tevreden zijn van het resultaat, kan een corrigerende herbesnijdenis worden uitgevoerd nadat de eerste besnijdenis heeft plaatsgevonden. Wat de termijn betreft, stelt Landinfo dat dit gebeurt in het eerste jaar na de initiële besnijdenis, uit de EUAA COI Query “*Somalia Forms and prevalence of repeated FGM/C*” van 21 april 2023, waarnaar verwezen in voormelde COI Focus, blijkt dat dit kort na de eerste VGV gebeurt. Cedoca vindt weinig informatie over de herbesnijdenis naar een ingrijpendere besnijdenisvorm. In de geconsulteerde rapporten wordt deze praktijk niet beschreven als een veel voorkomende praktijk. Er is hierover anekdotische informatie die stelt dat op vraag van de familie meisjes werden herbesneden naar een meer ingrijpende variant (p. 16-17).

De vertaling “*Somalia Female genital mutilation*” door Cedoca van 13 mei 2025 van het rapport van het Zweedse LIFOS, Migrationsverket, vermeldt dat in de praktijk veel mannen ook niet in staat zijn om het onderscheid te maken tussen sunna en infibulatie (p. 17). Het komt aan de ouders toe om te bepalen welk type VGV zal worden uitgevoerd op het meisje. Los van wie het laatste woord heeft, moeder of vader, zijn het meestal de moeders die aandringen op VGV (p. 29).

Uit de landeninformatie blijkt verder dat vrouwen die een sunna-besnijdenis ondergaan hebben, gewoonlijk niet ge(her)infibuleerd worden na een bevalling, maar geinfibuleerde vrouwen wordt wel aangeraden om een hospitaal te bezoeken om terug dichtgenaaid te worden. Een vrouw die enkel een sunna-besnijdenis ondergaan heeft, kan onder druk gezet worden om ge(her)infibuleerd te worden.

Het komt echter aan de vrouw zelf toe om te beslissen, in overleg met de vroedvrouw, of ze (na een bevalling) niet, gedeeltelijk of volledig wil dichtgenaaid worden.

5.3.8.3. Verzoeksters geval situeert zich in categorie 3 van voormelde risicoprofielen. Zoals eerder vermeld, legt verzoekster een medisch attest voor waaruit blijkt dat zij VGV-type II heeft ondergaan, d.i. de gedeeltelijke of volledige verwijdering van de clitoris en van de kleine labia, met of zonder excisie van de grote labia. Er is bij verzoekster aldus geen sprake van dichtnaaien of enige vorm van infibulatie. Het gegeven dat verzoekster op heden reeds is besneden (VGV-type II), vormt een belangrijk element dat moet worden betrokken bij de beoordeling of er in haren hoofde goede gronden bestaan om aan te nemen dat ze daadwerkelijk vervolgd zal worden bij een terugkeer naar Somalië, d.i. zal worden onderworpen aan een herbesnijdenis naar type III, dit is in wezen een infibulatie.

Uit de voorliggende landeninformatie volgt evenwel duidelijk dat niet elke Somalische vrouw die reeds besneden is naar type II systematisch een risico loopt op herbesnijdenis naar type III bij een terugkeer naar Somalië.

Een individuele beoordeling dringt zich aldus op, waarbij onder meer rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals leeftijd, burgerlijke staat en het al dan niet bevallen zijn, andere (familiale) percepties en tradities, type VGV dat werd ondergaan.

Tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd verzoekster bevraagd over haar vrees om bij terugkeer naar Somalië te worden herbesneden (NPO III, p. 20). Verzoekster licht toe dat zij niet goed besneden is omdat ze niet volledig gesloten of dichtgenaaid werd toen ze op achtjarige leeftijd besneden werd. Verzoekster was meerderjarig op het moment dat zij Somalië heeft verlaten en maakt doorheen de drie persoonlijke onderhouds geen enkele melding van een concreet incident waarbij zij riskeerde om effectief herbesneden te worden. Nochtans blijkt uit de landeninformatie dat een corrigerende herbesnijdenis wordt uitgevoerd in het eerste jaar na de initiële besnijdenis of kort erna (zie *supra*). Voorts zijn haar verklaringen voor wat betreft die vrees niet consistent nu zij enerzijds voorhoudt haar ouders te vrezen, maar anderzijds uitdrukkelijk stelt dat haar vader haar paternale tante contacteerde om haar uit het dorp te sturen teneinde haar naar een veilige plek te brengen, waar zij niet herbesneden zou worden (NPO I, p. 21). Dat zij door haar eigen ouders onder druk gezet zou worden om zich te laten herbesnijden tot een type III, spreekt zij aldus zelf tegen. Het is weinig ernstig waar zij in haar verzoekschrift voorhoudt dat zij een herbesnijdenis louter kon voorkomen omdat zij ziek was, nu zij maar liefst tien jaar na de initiële besnijdenis in Somalië bij haar ouders heeft verbleven. Uit het geheel van haar verklaringen kan aldus geen familiale druk in haar hoofde ontwaard worden om zich bij terugkeer op een zwaardere manier te laten besnijden en zo dus geïnfibuleerd te worden. Het weze herhaald dat verzoekster geen melding gemaakt heeft van incidenten die haar zouden zijn overkomen omdat ze slechts type II heeft ondergaan. Bij de DVZ liet ze zelfs na om enige vrees in dit verband toe te lichten.

Uit het geheel van de elementen in het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat er in hoofde van verzoekster voldoende risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die toelaten vast te stellen dat er in haar geval sprake is van een redelijke mate van waarschijnlijkheid dat zij bij terugkeer naar Somalië aan infibulatie zal worden onderworpen. In het verzoekschrift beperkt zij zich tot een verwijzing naar de algemene situatie van VGV in Somalië en naar rechtspraak van de Raad en Raad van State, maar slaagt zij er niet in concrete argumenten bij te brengen die betrekking hebben op haar individuele situatie die de motieven in de bestreden beslissing doen wankelen.

Gelet op de beschikbare landeninformatie, verzoeksters individuele situatie en persoonlijke omstandigheden en het gebrek aan voldoende risicobepalende omstandigheden, dient de Raad dan ook vast te stellen dat *in casu* goede redenen voorliggen in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV.

5.3.9. Het geheel aan elementen aanwezig in het rechtsplegingsdossier en bezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas en zij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoekster kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

5.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet

5.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

5.4.2. Verzoekster is afkomstig uit Lower Shabelle. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat, ondanks het hoge aantal dodelijke slachtoffers – zoals ook benadrukt door verzoekster in haar aanvullende nota – niet kan worden geconcludeerd dat de loutere aanwezigheid in de regio Lower Shabelle voldoende is om een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15, onder c), Kwalificatierichtlijn te weerhouden. Het geweld aldaar bereikt weliswaar een hoog niveau, waardoor er een lagere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Somalia* van oktober 2025 (p. 91). Uit het rechtsplegingsdossier blijken er geen individuele elementen aan de orde die voor verzoekster het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van haar leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Er liggen geen individuele elementen voor en evenmin wordt dit in het verzoekschrift of aanvullende nota verder belicht door verzoekster. Verzoekster verklaart overigens in goede gezondheid te verkeren (AD CGVS, Verklaring DVZ, 11.07.2023 punt 29). Door louter te verwijzen naar de algemene landeninformatie, maakt verzoekster evenmin alsnog aannemelijk dat zij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict nu niet op

gefundeerde wijze aangetoond wordt dat zij omwille van bepaalde omstandigheden of bepaalde problemen niet in staat zou zijn om een situatie naar behoren in te schatten en dat die leiden tot een verhoogd risico op willekeurig geweld dat zij subsidiaire bescherming behoeft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Bovendien heeft verzoekster de leeftijd van ongeveer 21 jaar en werd geen geloof gehecht aan haar vluchtrelaas en clanbehoren, waardoor er niet kan worden aangenomen dat zij bij terugkeer naar Somalië geen familiaal netwerk meer zou hebben. Bovendien beperkt verzoekster zich in haar aanvullende nota, neergelegd ter terechtzitting, tot een uitgebreide opsomming van allerlei weblinks, zonder te concretiseren welke informatie enerzijds op haar regio van herkomst betrekking heeft en zonder anderzijds in te gaan op haar individuele elementen. Op geen enkele wijze wordt aangetoond wat de relevantie is van een loutere opsomming van weblinks met enkele citaten en nog minder mag daaruit blijken dat de bevindingen van de commissaris-generaal omtrent de regio Lower Shabelle niet meer actueel zouden zijn.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

5.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar drie gehoren kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend zesentwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

I. FLORIO